

Obisk duhovnika pri bolniku

Verujoči kristjan lahko prejme svete zakramente, ki mu dajejo moč in bližino Boga v času stiske in preizkušnje v bolezni.

Spoved

Po tem zakramentu nam Bog odpušča grehe in nam daje milosti za novo življenje. Odpuščanje dosežemo, če grehe priznamo, se jih pokesamo in sklenemo, da se bomo poboljšali.

Obhajilo

Lahko ga prejme vsak, ki nima na vesti težkih grehov in veruje v Jezusovo navzočnost v posvečenem kruhu. Bolnik lahko prejme obhajilo tudi, če ni tešč.

Bolniško maziljenje

Ta zakrament ne napoveduje smrti bolnika, ampak mu vrača zdravje na duši, pa tudi na telesu, če je taka Božja volja.

Bolnik ga lahko prejme enkrat na leto, ob močnem poslabšanju zdravstvenega stanja pa vsakokrat. Lahko ga prejme tudi pred težkimi življenjskimi preizkušnjami: operacijo, porodom ali odhodom v bolnišnico.

KAJ JE ZAKRAMENT BOLNIŠKEGA MAZILJENJA

Bolniško maziljenje je po nauku Cerkve eden izmed sedmerih zakramentov, ki ga je postavil Kristus.

»Jezusovo sočutje z bolniki in njegova številna ozdravljenja bolnikov so razločno znamenje, da je z njim prišlo božje kraljestvo in zato zmaga nad grehom, trpljenjem in smrtjo. S svojim trpljenjem in smrtjo je dal Jezus trpljenju nov smisel: če je zedinjeno z njegovim trpljenjem, more postati sredstvo očiščenja in odrešenja za nas in za druge.«

Cerkev je prejela od Gospoda naročilo, da ozdravlja, si prizadeva negovati bolnike in jih spremljati s priprošnjo.

[POSNETEK 1 – pričevanje in razlaga](#)

[POSNETEK 1 - razlaga](#)

KDO NAJ PREJME ZAKRAMENT BOLNIŠKEGA MAZILJENJA

Bolnikom, ki so nevarno bolni ali zaradi starosti oslabei, zelo priporočamo zakrament bolniškega maziljenja. Ti bolniki so potrebni posebne božje milosti, da bi jih stiska duševno ne strla in ne bi morda celo opešali v veri. Od vsakega kristjana se danes namreč pričakuje, da bo sam prošil za ta zakrament, da ga bo v veri in pobožnosti prejel, kadar je njegova bolezen oziroma njegovo stanje resno.

Bolnikom, ki sami ne morejo prositi za ta obisk, naj pri tem pomagajo svojci ali njihovi najbližji. Za pomoč pri tem pa se bolniki in svojci lahko obrnejo tudi na zdravstvene delavce, predvsem oddelčne medicinske sestre.

Bolnik ali starejši lahko zakrament bolniškega maziljenja prejme vsakokrat, ko se mu bolezen ali stanje poslabšata. Tako je na podlagi starodavnega izročila ta zakrament ovrednotil in v prakso postavil drugi vatikanski koncil (B 73).

Bolnikom, ki v bolnišnicah ali drugem podobnem zavodu prejmejo obhajilo kot sveto popotnico ali

maziljenje (čeprav niso več pri zavesti), bo duhovnik dal podobico, na kateri bo zapisano bolnikovo ime, datum in katere zakramente je prejel. Ponekod je to že vpeljano. Ta podobica je potrdilo za sorodnike in za župnika ob prijavi pogreba, če bolnik umrje.

Če je bolnik, h kateremu je duhovnik poklican, že mrtev, tedaj prosi zanj Boga, da bi mu odpustil grehe in ga usmiljeno sprejel v svoje kraljestvo. Mrtvim ne delimo zakramenta bolniškega maziljenja.

OBRED BOLNIŠKEGA MAZILJENJA

Razen ob nujnih primerih se zakrament bolniškega maziljenja obhaja v molitvenem okviru. Prav je če so družinski člani, prijatelji in tisti, ki strežejo bolniku pričujoči pri tem zakramentu. Njihovi obrazi, ki so bolniku domači, iskrena molitev in navzočnost so vidno znamenje pozornosti, ki jo ima Bog za bolnika, in znamenje solidarnosti krščanskega občestva s trpečim.

Obred začnemo z molitvijo kesanja, bolnik naj pred tem (če je le mogoče) opravi sveto spoved. Nato preberemo besedo Svetega pisma. Sledi obred maziljenja, ko duhovnik z bolniškim oljem naredi znamenje križa na čelu in na dlaneh ter moli: "Po tem svetem maziljenju in svojem dobrotnem usmiljenju naj ti Gospod pomaga z milostjo Svetega Duha. Amen. Odpusti naj ti grehe, te reši in milostno poživi. Amen." Sledi molitev Očenaša, na kar bolnik, lahko prejme sveto obhajilo. Obred zaključimo z blagoslovom.

POSLEDNJI ZAKRAMENT

Poslednji zakrament ni bolniško maziljenje, temveč sveto obhajilo, ki mu pravimo sveta popotnica, kar bi pomenilo "oskrba za pot". Sveta evharistija, velikonočni zakrament v najodličnejšem pomenu, je duhovna hrana, ki vernika pripravi na prehod s tega sveta k Očetu. Kakor uvajanje v krščanstvo obsega tri zakramente: krst, birmo in evharistijo, tako se kristjan na zadnji poti opre na milost zakramentov sprave, bolniškega maziljenja in svete popotnice. Na pragu smrti napravi verujoči še zadnje korake k cilju svojega potovanja, ko zadnjikrat prejme Kristusovo telo in se s tem pripravi na sprejem božjega usmiljenja, ki so mu ga v življenju zakramenti nenehno podarjali.

PRVI PETKI

Tretja Božja zapoved naroča, naj posvečujemo Gospodov dan. To pomeni, da se ob nedeljah in zapovedanih praznikih zberemo v cerkvi. Mnogi naši bratje in sestre zaradi starosti ali bolezni tega stalno ali občasno ne morejo. V ničemer zaradi tega ne nosijo pred Bogom krivde, vendar je prav, da jim krščansko občestvo omogoči povezanost z oltarjem. Mnogim to zelo veliko pomeni. Temu so namenjeni prvi petki, ko duhovnik obiskuje tiste, ki zaradi omenjenih tegob ne morejo več redno zahajati k bogoslužju v cerkev, vendar želijo prejemati sveto obhajilo.

Prav je, da jim to omogočimo. Zato naj bodo svojci, zlasti otroci, pozorni tudi na to morebitno željo in o tem obvestijo župnika. Prav tako naj bodo na to pozorni župnijski sodelavci, zlasti člani župnijske Karitas. Ko opazijo, da kdo od bratov in sester zbolí in je zaradi tega priklenjen na dom, z obiskom ponudijo možnost obhajila ob prvih petkih in nato željo posredujejo župniku. Le tako bomo res vsi člani iste krščanske družine povezani in zbrani okoli iste nebeške mize, okoli oltarja, s katerega prejemamo hrano za našega duha.